

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

3. SØNDAG I FASTEN III GAVĖNIOS SEKMADIENIS (A/_ABC)

PIRMASIS SKAITINYS IŠ 17, 3–7 *Duok mums vandens atsigerti*

Skaitinys iš Išėjimo knygos.

Anomis dienomis žmonės troško be vandens ir murmėjo prieš Mozę, sakydami: „Nejau išvedei iš Egipto troškuliu nužudyti mus ir mūsų vaikus, ir mūsų galvijus?“ Mozė šaukėsi Viešpaties ir sakė: „Ką aš turiu daryti su šia tauta? Dar truputį ir jie ims mane akmenimis mušti.“ Viešpats tarė Mozei: „Eik ir atsistok prieš žmones. Pasiimk su savimi keletą Izraelio seniūnų, laikyk rankoje lazda, kuria sudavei į Nilą, ir eik. Tikėk manimi, aš stovėsiu ten prieš tave ant uolos prie Horebo. Suduok į uolą, ir ištekės iš jos vanduo žmonėms atsigerti.“ Mozė Izraelio seniūnų akivaizdoje taip ir padarė. Jis pavadino tą vietą Masa ir Meriba dėl to, kad izraeliečiai barėsi ir mėgino Viešpatį, sakydami: „Ar yra Viešpats tarp mūsų, ar ne?“ Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ Ps 94 (95), 1–2. 6–7. 8–9 (P.: 8)

P. O kad išgirstumėt šiandien, ką Viešpats byloja: „Nebūkite kietaširdžiai.“

Ateikite, džiaugsmingai Viešpačiui giedokim, *
šaukime iš džiaugsmo, mūsų išganymo uolai!
Dėkodami eikime į jo Artumą, *
džiaugsmingai traukime šlovinimo giesmes! – P.

Ateikime jo pagarbinti ir pulkime kniūbsti, *
klaupkimės prieš Viešpatį, mūsų Kūrėją!
Juk jis – mūsų Dievas, †
o mes – tauta, kurią jisai gano, *
kaimenė, kurią jis veda. – P.

O, kad išgirstumėt šiandien, ką jis byloja: †
„Nebūkite kietaširdžiai, kaip prie Meribos, *
kaip dykumoje Masos dieną,
gundė mane ten jūsų senoliai, – *
jie mane bandė, nors buvo matę mano darbus.“ – P.

ANTRASIS SKAITINYS Rom 5, 1–2. 5–8 *Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse
Šventosios Dvasios, kuri mums duota*

**Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško
romiečiams.**

Broliai ir seserys! Nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį tikėjimu pasiekiamo tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi. O viltis neapgauna, nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota. Mums dar tebesant silpniems, Kristus skirtu metu numirė už bedievius. Vargu ar kas sutiktų mirti už teisųjį; nebent kas ryžtųsi numirti už geradarių. O Dievas mums parodė savo meilę tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvo nusidėjėliai. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

POSMELIS PRIEŠ EVANGELIJĄ Plg. Jn 4, 42. 15

Viešpatie, tu iš tiesų esi pasaulio Išganytojas:
duok man gyvojo vandens, kad aš nebetrokščiau.

EVANGELIJA Jn 4, 5–42 *Versmė vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą
Iš šventosios Evangelijos pagal Joną.*

Anuo metu Jėzus užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. Tenai buvo Jokūbo šulinys. Nuvargęs iš kelionės, Jėzus prisėdo palei šulinį. Buvo apie šeštą valandą. Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti.“ Tuo metu mokiniai buvo nuėję į miestą nusipirkti maisto. Samarietė atsakė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ Mat žydai nebendrauja su samariečiais. Jėzus jai tarė: „Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tave prašo: ‘Duok man gerti’, rasi pati būtum jį prašiusi, ir jis tau būtų gyvojo

vandens davęs!“ Moteris atsiliepė: „Viešpatie, bet juk tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur tu imsi gyvojo vandens? Argi tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?!“ Jėzus atsakė: „Kiekvienas, kas geria šitą vandenį, ir vėl trokš. O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą.“ Tuomet moteris sušuko: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau semtis čionai.“ Jėzus atsiliepė: „Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrįžk čia.“ Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro.“ Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: ‘Neturiu vyro’, nes jau esi turėjusi penkis vyrus, ir dabartinis anaipol ne tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei.“ Moteris atsiliepė: „Aš matau, Viešpatie, jog esi pranašas. Mūsų tėvai garbindavo Dievą ant šito kalno, o jūs tvirtinate, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia jį garbinti.“ Jėzus atsakė: „Moterie, tikėk manimi, jog ateis valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje. Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išganymas ateina iš žydų. Bet ateis valanda, – jau dabar ji yra, – kai tikrieji garbintojai šlovins Tėvą dvasia ir tiesa. Ir pats Tėvas tokių garbintojų ieško. Dievas yra Dvasia, ir jo garbintojai turi šlovinti jį dvasia ir tiesa.“ Moteris jam sako: „Aš žinau, jog netrukus ateis Mesijas, tai yra Dievo Pateptasis – Kristus. Atėjęs jis mums viską paskelbs.“ Jėzus jai taria: „Tai aš, kuris su tavimi kalbu!“ Tuo metu sugrįžo jo mokiniai ir nusistebėjo, kad jis šnekučiuoja su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: „Ko iš jos nori?“ arba: „Apie ką su ja kalbi?“ O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms: „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik jis nebus Mesijas?!“ Ir žmonės iš miesto ėjo pas jį. Tuo tarpu mokiniai ėmė raginti: „Rabi, pasistiprink!“ O jis atsiliepė: „Aš turiu valgyti maisto, kurio jūs nežinote.“ Tada mokiniai pradėjo vieną kitą klausinėti: „Nejaugi kas atnešė jam valgyti?“ Bet Jėzus tarė: „Mano maistas – vykdyti valią to, kuris mane siuntė, ir baigti jo darbą. Argi jūs nesakote: ‘Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis’? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus – jie jau boluoja ir prinokę pjūčiai. Jau

pjovėjas uždarbį gauna ir renkasi vaisių amžinajam gyvenimui, kad lygiai džiaugtųsi sėjėjas ir pjovėjas. Teisingai priežodis sako: ‘Vienas pasėja, kitas nupjauna’. Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, į kurį jūs neįdėjote darbo. Kiti pasidarbavo, o jūs įstojote į jų darbą.“ Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: „Jis man pasakė viską, ką esu padariusi.“ Atėję samariečiai prašė jį pasilikti pas juos, ir jis ten pasiliko dvi dienas. Dar daugiau žmonių įtikėjo dėl jo pamokslų. O moteriai jie pasakė: „Dabar mes tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio Išganytojas.“ Tai Viešpaties žodis. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>